

[Forsvarsministeren.]

hører til, men vi opstillede også visse våbenhjælpsforudsætninger. Blandt dem var, at det svære materiel til hæren kunne opnås ved våbenhjælpen. Jeg mener da, at det først og fremmest var min pligt at få det forhold klarlagt, i hvilket omfang denne våbenhjælpsforudsætning kunne opfyldes. Der ved man meget vel, at vi har været i en situation, hvor det har været, skal vi sige lidt vanskeligt at få disse forhold klarlagt, idet USA havde præsidentvalg i 1960, og præsidentskiftet og forskellige andre forhold har naturligvis medført, at det var vanskeligt at få klarhed over disse ting. Jeg synes, det skal med ind i billedet.

Jeg forstår ikke rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Poul Sørensen mener med, at jeg er kommet tomhændet, og at han er blevet skuffet over min redegørelse. Jeg har klarlagt, hvorledes behovet er, og jeg har nævnt, at regeringen har den indstilling, at behovet skal opfyldes gennem en kombination af øgede bevillinger og våbenhjælp. Hvad mere klar tale det er, det ærede medlem efterlyser, er, må jeg sige, lidt ubegribeligt for mig. Det kan dog ikke være det afgørende, om jeg her i dag nævner et ganske bestemt beløb som bevillingerne for det kommende år. Det afgørende må dog være, at regeringen er indstillet på at løse problemet efter de principper, jeg her har nævnt, og at vi nu i den allernærmeste fremtid fører de våbenhjælpsforhandlinger, som vi nu har fået et tydeligere grundlag for, end vi tidligere har haft. Der skal ikke komme til at mangle noget i retning af mulig hurtighed og energi i disse forhandlinger, for det er da klart, at jeg og regeringen er lige så interesseret i, at denne sag bringes i orden som de ærede partier til højre her i salen. Jeg synes imidlertid, at man i for høj grad har overset, at der også er en række praktiske sager og praktiske forhold, som har måttet undersøges og gennemgås, før man kunne lægge sig fast på en ordning.

Som sagt, vi er fra vor side indstillet på, at disse problemer skal klares efter de linjer, jeg her har nævnt, og jeg håber, at de skærmydsler, vi har haft her i dag, ikke skal hindre et videre samarbejde omkring disse problemer.

Poul Sørensen: Jeg vil gerne sige til den højtærede forsvarsminister, at jeg ikke kan betegne det som skærmydsler, der er foregået her. Det er en meget alvorlig situation, vi har søgt op til for at få den drøftet og klarlagt for offentligheden. Jeg har i tidligere indlæg sagt min bestemte mening om den ting, og jeg har forstået, at forsvarsministeren har indset, i hvilken retning mine tanker gik. Jeg vil gerne takke for tilsagnet om, at denne sag så hurtigt som overhovedet muligt bringes i orden. Jeg håber, at den højtærede forsvarsminister vil finde anledning til inden længe at give os enten her i salen eller på anden vis en dybtgående redegørelse for de forhandlinger, som har været ført mellem regeringen og USA, og om, hvorledes de skal føres i fremtiden, og hvad grunden har været til, at vi først nu her sidst i marts står og drøfter disse ting. Jeg havde haft en berettiget forventning om, at ministeren havde haft samme opfattelse som vi, så at det skulle være lykkedes os at klare problemerne i september måned.

Jeg takker for det tilsagn, ministeren har givet, og håber så, vi får klaret sagen op på denne måde.

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden: Det er meddelt mig, at udvalget angående forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd og forslag til lov om ændringer i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger ønsker at afgive mundtlig indstilling ved nævnte lovforslags tredje behandling.

De nævnte lovforslag var sat til tredje behandling som punkt 3 og 4 på tingets dagsorden for i dag, men blev forbigået.

Tredje behandling vil nu være at foretage.

Man gik altså til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd [vedrørende forsvarets personel m. v.].

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3764).